

UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 20
maja 2020 r.**

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 961/19

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

**Fakty uznane za
udowodnione**

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany
oskarżonemu
(ewentualnie zarzucany,
jeżeli czynu nie
przypisano)

1.

A. K.

Oskarżona A. K. w dniu
14 czerwca 2018 r.
na portalu internetowym
(...) zamieściła ofertę
sprzedaży mebli
kuchennych.
Pokrzywdzona I. P. w dniu

11 lipca 2018 r. zapoznała się z treścią tej oferty i zadzwoniła na wskazany numer telefonu, celem omówienia szczegółów transakcji. Oskarżona wskazała oskarżonej, że meble pochodzą z wyprzedaży, ich cena miała wynosić 4.200 złotych, do kwoty tej należało doliczyć koszt transportu z N. do L.. Pokrzywdzona zgodziła się na te warunki, strony uzgodniły, że meble zostaną przetransportowane wraz z meblami innego odbiorcy oraz to, że pokrzywdzona miała wpłacić zaliczkę w kwocie 3.000 złotych. W dniu 23 lipca 2018 r. pokrzywdzona wpłaciła wskazaną kwotę na podany rachunek bankowy oskarżonej. Transport mebli nie doszedł do skutku, w związku z czym wzrosły koszty transportu. Pokrzywdzona nie chciała zgodzić się na wyższą kwotę transportu, a oskarżona twierdziła, że pokrzywdzona nie wywiązała się z warunków umowy, poprzez nieodebranie mebli na własny koszt. Oskarżona co najmniej do dnia 7 kwietnia 2020 r. przechowywała meble zamówione przez pokrzywdzoną i przygotowane do odbioru.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżona zawarła umowę sprzedaży mebli kuchennych, warunki umowy nie zostały jednoznacznie ustalone.</p> <p>2. Oskarżona nie doprowadziła pokrzywdzonej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zobowiązania.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej, Wiarygodna część zeznań I. P., M., Faktura, Potwierdzenie przelewu, Pismo (...), Pismo oskarżonej, Pismo KPP w N..</p>	<p>k. 130v, k.1v-2,27v,219v-220, k. 5-19,28, k.29, k. 30, k.32-34, k.163-173, k.204-208.</p>	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Oskarżona A. K.	Zarzut z aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżona działała ze z góry powziętym zamiarem niewywiązania się z umowy sprzedaży mebli kuchennych na rzecz I. P..	Niewiarygodna część zeznań pokrzywdzonej.	k.1v-2,27v,219v-220.	
2. Ocena dowodów.			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Wyjaśnienia oskarżonej Wiarygodna część zeznań I. P.	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części zeznań pokrzywdzonej, treści maili (k.5-19,28), fakturze (k.29), potwierdzeniu wpłaty (k.30), piśmie (...) (k.32-34) i piśmie KPP w N. (k.204-208), a przede wszystkim inne wiarygodne dowody nie podważają jej wersji. Należy zwrócić uwagę, że oskarżona nie musi udowodnić swej niewinności, a oskarżyciel publicznej powinien wykazać jej winę, i to na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów. Takich dowodów tymczasem w niniejszej sprawie brakuje. Niewątpliwie oskarżona zawarła umowę sprzedaży mebli kuchennych (por. k. 7), strony niejednoznacznie ustaliły warunki transportu mebli do L..</p> <p>Zeznania pokrzywdzonej zasługują na wiarę w tej części, w której podała, że strony zawarły umowę sprzedaży mebli z wyprzedaży sklepowej, uiszcza oskarżonej zaliczkę</p>	

		<p>w kwocie 3.000 złotych i reszta należności miała być rozliczona po dostawie nabytych rzeczy. Ta część zeznań pokrzywdzonej jest bowiem logiczna, rzeczowa i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej, treści maili (k.5-19,28), fakturze (k.29), potwierdzeniu wpłaty (k.30), piśmie (...) (k.32-34).</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Niewiarygodna część zeznań pokrzywdzonej	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej w części, w której podawała, że oskarżona działała celowo, ze z góry powziętym zamiarem niewywiązania się z umowy i doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ta część zeznań pokrzywdzonej jest sprzeczna z wyjaśnieniami oskarżonej, treści maili (k.5-19,28), fakturze (k.29), potwierdzeniu wpłaty (k.30), piśmie (...) (k.32-34), mailem z dnia 20 sierpnia 2018 r. (k.172), a ponadto treści pisma KPP w N. (k.204-208).</p>	

	<p>Należy zwrócić uwagę, że strony zgodnie przyznały, że meble miały kosztować 4.200 złotych, a ich transport około 700 złotych. Przy czym pokrzywdzona przyznała, że transport miał być zrealizowany wspólnie z meblami innego klienta, co pozwalało zmniejszyć koszty (k.219v). Ponadto z pisma KPP w N. (k.204-28) wynika, że meble, za które pokrzywdzona zapłaciła zaliczkę nadal są przechowywane przez oskarżoną.</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Uniewinnienie	I.	A. K.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Oskarżonej przedstawiono zarzut, że w dniu 23 lipca 2018 roku w L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła I. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 3.000 złotych, poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej umowy sprzedaży, w			

ten sposób, że na portalu internetowym (...) zaoferowała do sprzedaży meble kuchenne, pobrała pieniądze tytułem zapłaty za powyższy produkt na wskazane konto bankowe, a następnie nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania nie wysyłając pokrzywdzonej mebli kuchennych oraz nie zwracając wpłaconych pieniędzy.

W tym miejscu podnieść należy, że zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 286 § 1 k.k. karze do 8 lat pozbawienia wolności podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Do przyjęcia popełnienia przestępstwa oszustwa, stypizowanego w art. 286 § 1 kk, niezbędne jest więc łączne spełnienie następujących przesłanek. Po pierwsze, działanie sprawcy winno cechować się wprowadzeniem pokrzywdzonego w błąd, wyzyskaniem błędu lub niezdolnością pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Po drugie,

działanie to ma na celu doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem. Po trzecie działanie sprawcy ma być podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Z powyższego wynika, że przestępstwo oszustwa jest przestępstwem kierunkowym, które może być popełnione tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w jej świadomości.

Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 1980 roku., sygn. II KR 73/80 (opubl. w Lex'ie 21863) przy ustalaniu zamiaru sprawcy oszustwa należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można byłoby wyprowadzić wniosek co do realności wypełnienia obietnic złożonych przez sprawcę osobie rozporządzającej mieniem.

W przedmiotowej sprawie wątpliwości budzi czy oskarżona wprowadziła w

błąd pokrzywdzoną co do woli wywiązania się z zawartej z nią umowy, oskarżona prowadziła handel meblami, sprowadziła meble zamówione przez pokrzywdzoną i przygotowała je do odbioru (k.204-208). Strony nie ustaliły jednoznacznie odpłatności za transport, przy czym odległość z N. do L. wynosi około 400 km i koszt transportu mebli mógł być znaczny. Jednak osoba współpracująca z oskarżoną wskazała pokrzywdzonej, że mogła odebrać meble własnym transportem (k. 172), bez dalszego oczekiwania. Ponadto niewątpliwie meble zamówione przez pokrzywdzoną zostały spakowane i co najmniej do kwietnia 2020 r. oczekiwały na odbiór (k.204-208).

Oskarżona zatem nie wprowadziła w błąd pokrzywdzonej co do woli wywiązania się z wykonania umowy sprzedaży. Między stronami doszło do nieporozumienia odnośnie kosztów transportu i realizacji odbioru mebli. Może to pociągać za sobą roszczenie pokrzywdzonej o rozwiązanie umowy i zwrot uiszczonej zaliczki. W realiach niniejszej sprawy można byłoby stwierdzić, że oskarżona wprowadziła

w błąd pokrzywdzoną, gdyby nie posiadała przedmiotowych mebli lub sprzedała je innej osobie po uzyskaniu zaliczki.

Podsumowując, uznać należy, że zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza, że oskarżona działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła pokrzywdzoną w błąd i doprowadziła ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Zgodnie zatem z treścią art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. należy uniewinnić ją od popełnienia zarzucanego jej czynu, uznając że nie popełniła ona przestępstwa zarzucanego jej w akcie oskarżenia.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

II.

Uwzględniając, że oskarżona została uniewinniona koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

4. 1Podpis